

TTB 0576
GIÓP 32- 33

LỜI THUYẾT GIẢNG CỦA Ê-LI-HU.

Thưa các bạn hôm nay chúng ta tiếp tục đến một phân đoạn mới trong sách Gióp, đó là lời thuyết giảng của Ê-li-hu.

Xin các bạn nhớ và tưởng tượng đến bối cảnh về cuộc đối thoại của Gióp với ba người bạn, trong lúc đó có một số đông dân chúng đứng xung quanh nghe họ nói chuyện. Khi Gióp kết thúc lời thuyết giảng của ông, một người trong số khán giả đứng xem, lắng nghe tham dự vào cuộc đối thoại, và tiếp tục cho đến khi Đức Chúa Trời nói chuyện với họ. Trong suốt thời gian này, cơn bão đang gom tụ ở chân trời. Vào lúc chúng ta nghe đến phần kết thúc lời thuyết giảng của Ê-li-hu, cơn bão bắt đầu tề ra từng nhóm, và họ bắt đầu chạy tìm nơi trú ẩn. Chỉ còn một mình Gióp bị để lại đó, và Đức Chúa Trời giải quyết vấn đề với Gióp một cách riêng tư.

Ba người bạn của Gióp đã nói xong, họ bị mờ và lui dần vào khoảng xa. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm khi họ lui đi. Tôi cảm ơn lời nói của họ, và tôi hy vọng đi về nhà nghỉ ngơi.

Gióp mong ước là ông sẽ thắng cuộc trong sự tranh luận này. Nhưng Gióp đã không thắng. Tại đó một người trẻ có một vài điều nói vào. Anh ta giữ yên lặng như thế rất lâu, đó là dấu hiệu khác thường cho người trẻ, nhưng đây là một người trẻ rất khôn ngoan.

Tôi xin nhắc lại mấy câu chúng ta tìm hiểu kỳ trước Gióp 32:1- 8

1 Bấy giờ, ba người ấy thôi đáp lời với Gióp, vì người tự thấy mình là công bình.

2 Ê-li-hu, con trai của Ba-ra-kê-ên, người Bu-xi, về dòng dõi Ram, lấy làm tức giận Gióp, bởi vì người tự xưng mình là công bình hơn là Đức Chúa Trời.

3 Ê-li-hu cũng nổi giận ba bạn của Gióp, bởi vì họ chẳng tìm được lẽ đáp lại, mà lại định tội cho Gióp.

4 Vả, Ê-li-hu có đợi Gióp luận xong đặng nói với Gióp, bởi vì các người đó đều lớn tuổi hơn mình.

5 Vậy, khi Ê-li-hu thấy chẳng còn câu trả lời chi nơi miệng của ba người kia nữa, cơn thanh nộ người bèn phùng lên.

6 Ê-li-hu, con trai Ba-ra-kê-ên, người Bu-xi, bèn cất tiếng lên nói rằng: Tôi đang trẻ, còn các anh là ông già; Vì vậy, tôi nhát, không dám tỏ cho các anh biết ý tưởng tôi.

7 Tôi nghĩ rằng: Ai đã sống lâu ngày sẽ nói, Số năm cao sẽ dạy sự khôn ngoan.

8 Nhưng có thần linh ở trong loài người, Và hơi thở của Đấng Toàn năng cho chúng sự khôn sáng.

Ê-li-hu là một người trẻ, khôn ngoan, và kiên nhẫn. Trước nhất anh lắng nghe những người lớn tuổi nói trước, cho đến khi họ không còn chi nói nữa, bấy giờ tham gia vào cuộc đối thoại. Lời nói của anh nương tựa vào sự dẫn dắt của Đấng Toàn Năng.

Gióp 32:9

9 Người tôn trọng chẳng phải khôn ngoan, Bực lảo thành chẳng thông hiểu sự công bình.

Ê-li-hu nhận biết rằng, chỉ có Đức Chúa Trời có thể thể cung cấp câu trả lời trong hoàn cảnh của Gióp.

Ê-li-hu chuẩn bị dọn đường cho Đức Chúa Trời trả lời Gióp. Dầu rằng chính Ê-li-hu không có câu trả lời, và anh ta nhận biết là các bạn của Gióp cũng không có câu trả lời nữa.

Gióp 32:10- 13

10 Bởi có ấy tôi nói rằng: Hãy nghe tôi; Phần tôi cũng sẽ tỏ ra ý tưởng của tôi.

11 Kìa, tôi đã chờ đợi nghe các lời của các anh, Lắng tai nghe những lời luận biện các anh, Cho đến khi các anh đã tra xét đều cho xong.

12 Thật, tôi có chăm chỉ nghe các anh. Thấy chẳng một ai trong các anh thắng hơn Gióp, Hoặc đáp lời của người được.

Dĩ nhiên đó là sự thật. Điều này làm cho Ê-li-hu bối rối, bởi vì anh ta nghĩ rằng những người lớn tuổi này nên có câu trả lời cho Gióp. Nó cũng làm bối rối Ê-li-hu, bởi vì Gióp đứng lên biện hộ cho chính mình, ông có sự tự mãn và tin tưởng vào chính mình.

Thật sự Gióp bị tấn công và bị thương. Ông đã ở trong cái vòng của sa-tan. Ông đã trải qua ba vòng đối thoại với các bạn của ông. Gióp bị bầm giập, không còn nghi ngờ gì nữa. Sự ăn năn đến từ con người, người ấy đau buồn và hối hận về tội lỗi.

Vua Đa-vít đã hiểu điều này: Ông nói trong Thi thiên 51:17 *Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là tâm thần đau thương: Đức Chúa Trời ôi! lòng đau thương thống hối Chúa không khinh để đâu.* Gióp đã bị bầm giập, nhưng ông vẫn chưa thống hối. Đức Chúa Trời vẫn chưa qua Gióp.

Chỉ có Đức Chúa Trời mới có câu trả lời cho người tự xưng mình là công bình, người kiêu ngạo và tự cao.

Trong giờ phút nào mà các bạn và tôi tự xưng mình là công bình, chúng ta sẽ nhận biết một điều, ấy là Đức Chúa Trời sẽ đem chúng ta vào cái vòng thử nghiệm, Ngài sẽ làm cho chúng ta bầm giập. Ngài đối xử với chúng ta cách đó để cho chúng ta nhận biết tội lỗi của mình và trở nên khiêm nhường.

Tinh thần khiêm nhường thể hiện qua đời sống của John Wesley. Có người đã kể lại rằng: Có lần John Wesley đi qua cây cầu hẹp chỉ đủ cho một người đi bộ qua. Một người thù nghịch với ông đi tới chỗ hẹp đó và nói: Tôi không bao giờ nhường đường cho một con lừa. John Wesley nhìn lên ông ta một phút và sau đó trả lời: Tôi là người luôn nhường đường. Sau đó ông đi lùi trở lại và để cho người chống nghịch ông đi qua. Tôi hy vọng có nhiều người học hỏi tinh thần khiêm nhường của John Wesley.

Thưa các bạn, tất cả chúng ta đều là người tội lỗi, chúng ta cần đến với Đức Chúa Trời với tấm lòng thống hối và ăn năn thực sự. Nếu các bạn nào chưa làm điều đó, tôi kêu gọi các bạn nên thực hiện càng sớm càng tốt.

Gióp 32:13- 15.

13 *Chớ nói rằng: Chúng ta tìm được khôn ngoan; Đức Chúa Trời thắng hơn người được, loài người chẳng làm được.*

14 *Vả, Gióp không có tranh luận với tôi, Vậy, tôi sẽ chẳng dùng lời các anh mà đáp lại người.* 15 *Họ sống sót không đáp chi nữa; Đã cạn lời hết tiếng rồi.*

Tại đây Ê-li-hu có sự nhận biết khôn ngoan, Đức Chúa Trời thắng hơn loài người. Điều này nhắc nhở Gióp đừng có tìm cách biện luận cùng với Đức Chúa Trời. Ngày nay chúng ta xin đừng có tự tưởng cho là con người khôn ngoan hơn Đức Chúa Trời. Chúng ta nên thuận phục Ngài và tìm kiếm ý chỉ của Ngài trên đời sống của mình.

Gióp 32:16- 17.

16 *Tôi há phải chờ đợi, vì họ hết nói, Không còn trả lời gì nữa sao?*

17 *Theo phiên tôi cũng sẽ đáp lời chớ; Tôi cũng tỏ ra ý tưởng mình chớ;*

Qua hai câu này, cho chúng ta một dự đoán Ê-li-hu có thể là tác giả của sách Gióp. Xin các bạn chú ý đến việc Ê-li-hu dùng đại danh từ “Tôi” khi anh ta giải bày, với âm điệu đó, rất có thể Ê-li-hu là tác giả của sách.

Gióp 32:18 *Vì tôi đã đầy dẫy lời nói, Trí trong lòng tôi cảm giục tôi nói.*

Qua lời này chúng ta biết là Ê-li-hu có nhiều lời muốn nói nữa, nhưng anh ta không nói. Rõ ràng Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngăn cản anh ta.

Thật vậy, nhiều người trong chúng ta cũng có tư tưởng cao. Chúng ta tự mãn và ương ngạnh. Chúng ta dễ tức giận, chúng ta thường biện hộ cho chính mình, chúng ta thiếu tinh thần mềm mại. Chúng ta không có tấm lòng thông hối và đôi mắt dễ tuôn trào giọt lệ. Chúng ta đồng đi với một người có kinh nghiệm như Ê-li-pha. Chúng ta dễ sai lầm như Sô-pha một người theo huynh hướng luật lệ. Và chúng ta cũng muốn thể hiện thẩm quyền như Binh-đất. Chúng ta không có một tinh thần khiêm nhường như Đấng Christ.

Xin các bạn xem trong Châm ngôn 15:1 *Lời đáp êm nhẹ làm nguôi cơn giận; Còn lời xẵng xỏm thêm thịnh nộ thêm.* Nhiều người trong chúng ta quên điều này, tôi cũng tự nhắc nhở chính mình về điều này.

Gióp 32:19- 22

19 *Này, lòng tôi như rượu chưa khui, Nó gần nứt ra như bầu rượu mới.*

20 *Tôi sẽ nói và được nhẹ nhàng; Tôi sẽ mở môi miệng ra và đáp lời.*

21 *Tôi sẽ chẳng tự vị ai, Không dua nịnh bất kỳ người nào.*

22 *Vì tôi chẳng biết dua nịnh; Nếu dua nịnh, Đấng Tạo hóa tôi hẳn trừ diệt tôi tức thì.*

Ê-li-hu là một người chánh trực trong lời nói và cách cư xử của ông, đây là một gương rất tốt của người trẻ tuổi.

Đấng Tạo Hóa Dạy Dễ Qua Sự Sửa Phạt.

Gióp 33:1- 4.

1 *Nhưng vậy, hỡi Gióp, xin hãy nghe diễn thuyết tôi. Khá lắng tai nghe các lời nói tôi.* 2 *Kìa, tôi đã mở miệng ra, Lưỡi tôi nói trong họng tôi.*

3 *Các lời tôi nói sẽ chiếu theo sự chánh trực của lòng tôi; Điều tôi biết lưỡi tôi sẽ nói cách thành thực.*

4 Thần Đức Chúa Trời đã sáng tạo tôi, Hơi thở của Đấng Toàn năng ban cho tôi sự sống.

Giờ đây Ê-li-hu tiếp tục nói, ông nhấn mạnh đến một số lẽ thật, về Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa. Ê-li-hu nói bởi Thần của Đức Chúa Trời. Anh ta nói rằng, các bạn kia của Gióp không thể trả lời, nên giờ đây tôi cố gắng thử.

Sứ đồ Phi-e-rơ viết trong thư tín của ông: *Ví bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời.* (I Phi-e-rơ 4:11). Tôi mong ước viết câu này trong tất cả các trường Kinh thánh. Nếu một người mục sư mà không nói cho Đức Chúa Trời, người ấy nên nín lặng, người ấy không có công việc gì để nói.

Có một vị mục sư đến giảng tại một thành phố nọ, sau buổi giảng có một người đàn ông đến với mục sư và nói rằng: Sao lời mục sư nói có vẻ độc đoán quá vậy. Có cách nào khác để nhìn xem Kinh thánh không? Mục sư có ý nghĩ nào khác để giải thích Kinh thánh không? Sau đó tôi khám phá rằng, người hỏi tôi các điều đó là một luật sư. Người Mục sư nói với ông ta, trước đây có một thời gian, tôi nghĩ rằng, có một vài cách mà con người có thể đến với Đức Chúa Trời. Nhưng sau nhiều năm học hỏi và tìm hiểu, tôi đi đến một kết luận rằng, chỉ có một cách duy nhất để đến với Đức Chúa Trời, đó là bởi ân điển. Và tôi quyết đoán về điều đó. Tôi độc đoán một số điều trong Lời của Đức Chúa Trời, bởi vì Lời của Đức Chúa Trời quyết đoán như thế. Tôi quyết đoán về Thần Tánh của Chúa Giê-xu Christ, Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu được sanh ra bởi nữ đồng trinh, Ngài đã làm nhiều phép lạ, Chúa Giê-xu đã chết thay cho tội nhân, Ngài sống lại từ phần mộ, Chúa Giê-xu thăng thiên về trời, hiện nay Chúa Giê-xu ngồi bên hữu Đức Chúa Trời, hiện nay Chúa Giê-xu đang sống và Ngài sẽ trở lại thế gian này lần thứ hai. Mục sư nhìn ông bạn và nói: Lời Kinh Thánh quyết đoán như thế. Ông bạn này nói lại: Thật khó thay đổi được ông. Mục sư nói lại với ông ta: Tôi tin chắc điều mà Kinh thánh đã xác quyết. Nếu ông tin một điều nào khác Lời Kinh thánh dạy về sự cứu rỗi trong Chúa Giê-xu, điều đó uổng công và sẽ làm cho ông thất vọng.

Thưa các bạn, tôi muốn lập lại lời sứ đồ Phi-e-rơ nói: *Ví bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời.* Khi chúng ta tin chắc vào lời của Đức Chúa Trời, chúng ta mới mạnh dạn giảng ra. Người không tin giống như người câm, không có gì để nói. Tôi không có ý nói rằng miệng người ấy không nói được, người ấy có thể nói nhiều nữa kia, nhưng không nói về lẽ thật. Người mục sư nào không giảng Lời Đức Chúa Trời như sấm truyền thì chúc vạ người ấy không có năng lực, không có giá trị, và không có hiệu quả.

Gióp 33:5- 6

5 Nếu đáp được, hãy đáp lại cho tôi, Hãy đứng dậy, bày ra lời của ông tại trước mặt tôi!

6 Hãy xem, đối cùng Đức Chúa Trời tôi với ông có khác chi, Tôi cũng bởi đất bùn mà ra.

Ông Gióp đã muốn đại diện con người trước mặt Đức Chúa Trời. Chàng trai trẻ Ê-li-hu cũng có mong muốn này. Ê-li-hu muốn là người trung gian giữa

Gióp và Đức Chúa Trời. Dĩ nhiên ông ta không thể làm được điều đó. Nhưng điều này bày tỏ nhu cầu rất cần thiết về sự nhập thể của Chúa Giê-xu. Vì chỉ có Giê-xu mới làm Đấng Trung Bảo giữa Đức Chúa Trời và con người.

Gióp 33:7- 9

7 Sự oai nghi tôi nào sẽ làm cho ông kinh khiếp, Và quyền thế tôi sẽ chẳng đè ép ông. 8 Quả ông có nói đến tại tôi, Tôi đã nghe tiếng lời của ông nói rằng: 9 Tôi trong sạch, không có vi phạm; Tôi vô tội, và trong lòng tôi chẳng có gian ác gì.

Ê-li-hu lắng nghe tất cả các lời đối thoại và nghe Gióp nói rằng, ông người vô tội, và không tìm thấy tội lỗi nào với Đức Chúa Trời. Giờ đây Ê-li-hu nói với Gióp rằng, Đức Chúa Trời lớn hơn con người, và không chịu trách nhiệm với con người.

Gióp 33:10- 12

10 Dầu vậy, Đức Chúa Trời tìm dịp đối địch tôi, Cầm tôi như kẻ thù nghịch Ngài; 11 Ngài riết chân tôi vào cùm, Và coi chừng đường lối tôi. 12 Này, tôi muốn đáp với ông rằng trong các lời ấy ông nói vô lý; Vì Đức Chúa Trời là lớn hơn loài người.

Ê-li-hu nói một lời phát biểu rất hay, *Vì Đức Chúa Trời là lớn hơn loài người.* Bởi vì có nhiều người đang muốn thế chỗ của Đức Chúa Trời. Có nhiều Cơ-đốc-nhân nói cho các bạn những điều chắc chắn sẽ xảy ra. Họ làm như họ có một đường dây điện thoại đặc biệt lên thiên đàng nên biết trước một số điều. Con người của chúng ta không có ai được như thế.

Gióp 33:13

13 Nhân sao ông tranh luận với Ngài? Ngài không bày giải điều nào Ngài làm. Ông Gióp cần hiểu rằng, Đức Chúa Trời không cần phải báo cáo cho bất cứ một hội đồng nào, Ngài không chịu trách nhiệm với bất cứ nhóm người nào, Chúa cũng không lệ thuộc vào dư luận quần chúng trong quyết định của Ngài.

Thưa các bạn, Đức Chúa Trời không có chịu trách nhiệm với các bạn và tôi. Ngài không cần phải cho chúng ta câu trả lời. Ngài không cần phải khai trình cho chúng ta. Nhưng vẫn có một số người nói: Tại sao Đức Chúa Trời để điều này xảy đến cho tôi. Thưa các bạn, tôi không biết tại sao, nhưng điều tôi biết là Đức Chúa Trời không cần phải trình cho các bạn. Ngài không cần nói cho các bạn biết lý do tại sao, Ngài cũng không cần nói cho tôi biết lý do tại sao. Chúa bảo tôi tin cậy vào Ngài. Ngài không hề hứa rằng, đời sống sẽ không có lúc đen tối. Nhưng Ngài nói rằng, Ngài nắm lấy tôi trong tay Ngài và dẫn qua đêm tối đó. Chúa không có hứa giải thích hết mọi chuyện cho chúng ta. Ngài kêu gọi chúng ta tin cậy vào Ngài.

Gióp 33:14- 15

14 Vì Đức Chúa Trời phán một lần, Hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến.

15 Ngài phán trong chiêm bao, trong dị tượng ban đêm, Lúc người ta ngủ mê, Nằm ngủ trên giường mình;

Chúng ta cần phải nhìn nhận rằng từ Kinh thánh trọn bộ được hoàn tất, chúng ta không còn trông cậy vào chiêm bao nữa. Dầu vậy, tại những nơi xa xôi Tin lành chưa giảng tới, tôi tin rằng Đức Chúa Trời vẫn còn dùng phương cách để truyền đạt cho con người.

Gióp 33:16- 17

16 Bấy giờ Ngài mở lỗ tai loài người, Niêm phong lời giáo huấn mà Ngài dạy cho họ,

17 Hầu cho loài người khỏi điều họ toan làm, Và giấu họ tánh kiêu ngạo,

Vấn đề khó khăn lớn của Gióp là một bệnh tệ hại, đó là bệnh ung thư kiêu ngạo. Lòng người kiêu ngạo. Tôi thấy điều đó có trong đời sống tôi. Các bạn có thấy sự kiêu ngạo trong đời sống các bạn không? Chúng ta cần phải mặc áo bao gai và ăn năn trong tro bụi. Tại đây Ê-li-hu nói rằng, Đức Chúa Trời dạy dỗ con người qua sự sửa phạt.

Gióp có những lý do sai lệch. Ông không hiểu được mỹ đức của Đức Chúa Trời. Gióp không hiểu được cách cư xử của Đức Chúa Trời với ông. Đức Chúa Trời đang chỉ ra sự kiêu ngạo kín giấu của Gióp. Ngài đang đem ra sự kiêu ngạo của đời sống. Gióp là một người tốt, một người lớn lao, nhưng ông cũng là tội nhân như các bạn và tôi. Chúng ta ở trong tay của Ngài, và chúng ta ở dưới con mắt trông chừng của Ngài. Chúng ta là đối tượng về tình yêu không thay đổi của Ngài, nhưng chúng ta cũng ở dưới sự khôn ngoan và sự cai trị nhơn đức của Ngài. Ngài không làm cho con cái Ngài hư hoại.

Gióp 33:29- 30

29 Kìa, các việc ấy Đức Chúa Trời làm cho loài người; Đến hai lần, hoặc ba lần,

30 Đặng khiến linh hồn người trở lại khỏi cái hầm, Hầu cho người được ánh sáng kẻ sống chiếu vào cho.

Đức Chúa Trời thường dạy con người qua sự sửa phạt. Ngài dùng điều đó để kéo linh hồn chúng ta khỏi cái hố.

Gióp 33:31- 33

31 Hỡi Gióp, hãy chăm chỉ nghe tôi; Khá làm thinh, thì tôi sẽ nói.

32 Nếu ông có điều gì muốn nói, hãy đáp lại tôi; Khá nói, vì tôi muốn xưng ông là công bình.

33 Bằng chẳng, hãy nghe tôi; Hãy làm thinh, thì tôi sẽ dạy cho ông sự khôn ngoan.

Đức Chúa Trời vẫn muốn một điều tương tự như vậy cho những người tin Chúa hôm nay. Chúng ta cần suy gẫm đến lời khích lệ trong sách Hê-bơ-rơ 12:3-5 *Vậy, anh em hãy nghĩ đến Đấng đã chịu sự đối nghịch của kẻ tội lỗi đường ấy, hầu cho khỏi bị mệt mỏi sòn lòng. Anh em chống trả với tội ác còn chưa đến nổi đổ huyết; lại đã quên lời khuyên anh em như khuyên con, rằng: Hỡi con, chớ để người sửa phạt của Chúa, Và khi Chúa trách, chớ ngã lòng;*

Và tiếp đến Hê-bơ-rơ 12:11 *Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một có buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công bình và bình an cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy.*

Có ba phương cách khác nhau, mà chúng ta đối diện trước sự sửa phạt của Cha Thiên Thượng.

1-Chúng ta khinh chê sự sửa phạt và Lời Ngài. Chúng ta để Đức Chúa Trời qua một bên.

2-Chúng ta nhát sợ sự sửa phạt của Chúa. Và khi làm như thế, chúng ta bị thất bại. Ông Gióp có cả hai phản ứng này. Còn các bạn thế nào?

3-Chúng ta chịu sự rèn tập, nhờ đó bông trái công bình được sanh ra trong đời sống chúng ta.

Đức Chúa Trời cho phép sự khó khăn xảy đến với con cái của Ngài. Ngài sửa phạt con cái mà Ngài đã tiếp nhận. Đó là mục đích lớn lao nằm phía sau những gì đã xảy ra cho Gióp. Đức Chúa Trời sẽ đem đến một kết cuộc tốt đẹp lớn lao.

Thân chào quý vị và các bạn, xin hẹn tái ngộ trong chương trình kỳ sau.